

Bemutatták a Lili bárónőt

Csütörtök este a Szegedi Nemzeti Színház megtartotta évadnyitó előadását, melyen Huszka Jenő: Lili bárónő című háromfelvonásos operettjét mutatták be. Az előadást Nagy György, a Szegedi Nemzeti Színház új rendezője készítette elő, a zenekart Szalatsy István vezényelte, Huszka Jenő is.

Bemutató után...

Beszélgetés a „Lili bárónő” világhírű szerzőjével, a szegedi születésű

HUSZKA JENŐVEL

Egyik legkedvesebb operettjének, a „Lili bárónő”-nek bemutatására sietett Szegedre. Igen sietett, mert itt akart lenni a próbákban is, hogy segítsen széppé, gyönyörűvé varázsolni a darabot, amelyet a felszabadulás óta most mutat be először hivatásos együttes.

— Nagyon örülök a „Lili bárónő” szegedi bemutatójának, nemcsak azért, mert nagyon szívesem látom ezt a darabot, hanem azért is, mert tehetséges szegedi színészek játsszák. A rendezésről, a darab egész előadásmódjáról csak a legjobbat mondhatom. A zenekar kitűnő és a karvezető, Szalatsy István kiváló munkát végzett. Jó felfogásban az operett-stílust teljesen megértve tolmácsolja zenémet. A szövegekön kívül átdolgozása komoly zenei munkát adott nekem is, de örömmel csináltam, mert ez előttem válik majd az előadásnak. A darab teljes zenéje megmaradt.

— Hogyan fogadott a szülővárosom? A feleségemmel siettünk az utcán, amikor egy szercsak felfigyeltünk a hangszóróra: „Doktor úr... Jólesett hallanom Szegeden a muzsikát,

Terveiről kérdezzük a 81 éves, de még mindig fiatalos, őszhajú mestert.

— Egyelőre még csak a zenei anyagot próbálom, rendezgetem. Többet nem tudok mondani, annyit azonban elárulhatok: operett lesz belőle...

— Az operett műfaj most más utakon halad, mint amit mi elkezdünk. Több benne a táncszám, kevesebb a dallam. A drámaiságot is inkább a vígjátéki elemek pótolják. Nem helyes, hogy annyian támadják a könnyű és szép muzsika útkeresését, hiszen a közönség már ezerszer bebizonyította, hogy szereti és kedveli az operettműfajt. Azonkívül nagy segítséget és nélkülözhetetlen lépéseket jelent az úgynevezett komoly zene megértéséhez.

Megtudjuk, hogy Huszka Jenő néha maga írja egy-egy dalszövegét is. Így például ő írta az ismert énekszámot: „Tündér királynő légy a párom...”

...Annyi szép dallam világhírű szerzője olyan örömmel és izgatottan várta a „Lili bárónő” tegnap esti bemutatóját, mintha már nem lenne mögötte annyi bemutató, világsiker.

(apór)

Ma: Évadnyitó a Kamaraszínházban

Ma nyitja kapuit a Szegedi Nemzeti Színház Kamaraszínháza Scribe: „Egy pohár víz” című vígjátékának bemutatásával. A Harsányi Zsolt fordításában előadásra kerülő darabot Gyökössi Zsolt rendezte, a díszletek pedig Szabó Sándor elgondolásai alapján készültek. Lontay Margit, Miklós Klára, Domján Edit, illetőleg Szentirmai Éva, Kormos Lajos, Kovács János, továbbá Kovács Gyula, Herczeg Vilmos, Apor László, Galambos Mária és Máté Eta alakítják a főszerepeket.

Nyugaférfi újságról látogatása Szegeden

Csütörtökön délelőtt felkereste a „Délmagyarországi” szerkesztőségét Horst Paul Heller nyugaférfi újságról, a Passauer Neue Presse munkatársa, valamint felesége, a müncheni rádió munkatársa, Horst Paul Heller és felesége a népi demokrátiás országokban tett tanulmányútjuk során látogattak el Szegedre.

Terjed a KST-mozgalom

Városunkban is gyorsan terjed a KST-mozgalom. Múlt év decemberében 52 Kölcsház Szent Takarékpénztár működött Szegeden, ez év augusztusában pedig a KST-k száma elérte a 68-at. A KST-tagok száma 5872-ről 10 410-re emelkedett. A KST-tagok az év első nyolc hónapjában összesen 2.178 ezer forintot takarítottak meg.

510 emeletes ház

F. I. Wright 87 éves, híres amerikai építész a Chicagóban felépítendő 510 emeletes ház tervén dolgozik. New York legmagasabb épülete, az Empire State Building csak 102 emeletes és 449 méter magas. Az új felhőkarcoló 1914 méter magas lenne és száz-ezer munkás kell a megépítéséhez.

Kicsi a tápéi óvoda!

Tápé község egyetlen, szép, kéttantermes óvodáját három-négy évvel ezelőtt lasszóval fogott gyerekekkel sem lehetett benépesíteni. A buta, suttogó propaganda félelmeben tartott egyes tápéi fiatalasszonyokat: jobbnak vélték, ha otthon játszanak a ház körül a 3-4 esztendőes emberpalánták, semhogy az állam hivatalos képviselői, az óvónők neveljék, illetve — ahogy akkor mondták — „félre-neveljék” a kicsi emberkéket. Annakidején az óvodás-gyerekes szülőkhöz

házi-háza jár

agitálni tantestületével és az óvónőkkel Ács Zoltán iskolagazdát. Azt mondták el, hogy az óvodában jól tanul a gyerek, az iskola első osztályában pedig nem lesz olyan kis ügyefogyott, meg hogy ebédet is kap.

— Jobb az, ha miránk hallgat a gyerek, meg a szülőre, aki megtanítja imádkozni is — pöröltek az „agitátorok”-ra az asszonyok. Az ebéd hallatára pedig csipőre tett kézzel rántottak egyet a vállukon, mondván, hogy ők nem kódisok, van önéik mit aprítani a tejbe, nem kell nekik a más főttje. Ez a makacs ellenállás

csak az idei nyárig

tartott. Akkorra megtört a maradiság jege a lelkekben. A nagy nyári munka dandárjában vígan élt 120 tápéi gyerek az óvodai-napköziben: apjuk, anyjuk pedig nyugodtan dolgozhatott kinn a földekben, vagy a háziipari szövetkezetben.

A helyzet azonban megváltozott, Most harmincnál több

A ZSOMBÓ FELÉ kanyarodó kövesút mellett 9 holdas kertesze van a dorozsmai József Attila Tsz-nek. Itt él Pethő Sándor és családja. Két apróska gyereke, egy 9 éves és egy 2 éves játszadozik a melegágyak között, kicsi beljebb az édesapjuk tesz-vesz. Az idő már erősen délutánba hajlik, s a kerteszet épülete végéből megszűrve látni a határba, ahol apró pontok mozognak, hajladoznak. Ebben a kerteszetben mindenfelé konyhakerti veteményt termelnek, a kelkáposztától egészen a kőménymagig. A háziasszony most oda van munkacsapatával a határban, így hát férje látja el otthon a házkörüli teendőket. Van dolga elég, nem nagyon lehet megállni negyed órára sem. Először is ott van a három gyerek, Sanyi, Jancsi. (5 éves iskolában van) és Zolika, akiket az édesapjának rajta kell legyen a szeme, de ezenkívül a háztáji jószágokkal is törődni kell. Pethő Sándorék 1951 óta vannak a szövetkezetben, s azóta sok mindent tudtak már venni, amire azelőtt semmiféle képpen sem szoríthattak pénz. Komoly terveik vannak a jövőt illetően is: házat szeretnének venni, vagy építeni. Ez nagy szép terv. De hogyan, s miképpen tudnak erre pénzt keríteni.

Pethő Sándor halványan elmosolyodik és csendes, nyugodt hangján, magabiztosan mondja: — Igaz, évekkkel ezelőtt gondolni sem mertem arra, hogy saját házam legyen. De ma már biztosan tudom, hogy; jövő ilyenkorra a magam fedele alatt leszek! A házra idáig félretettünk jobb mint 20 ezer forintot, s befogtunk 5 hízót és az azokat eladom, meglesz körülbelül 45-50 ezer forint a házra.

EZUTÁN EGY KICSIT vizsgáljuk a kanyarodó utat, a Pethő Sándor lassan, tagolt szavakkal elmondja, hogy négyen voltak testvérek és napszámmal keresték meg kenyerüket. Az összehasonlítás nem azért fontos, hogy sokszor hangzottak szavakat ismételnék, hanem azért, hogy egy olyan ember mai életéből kiragadjunk néhány adatot és tény, aki semmi nélkül lépett be a szövetkezetbe és érzékeltessük, néhány esztendő alatt mire vitte.

Dorozsmai kapuk mögött

Szövetkezeti és egyéni parasztok házatája

A községnek a másik részén van a tehenészet. Az épületnek szép, új kapuja van, s a bejáraton belül egy 46 éves, közel 100 kilós, vidám kedélyű, mosolygó ember fogad, Nagy Sándor szövetkezeti tag, tehenész. Négy és fél éve lépett be a József Attila Tsz-ba 9 hold földdel. Érdekes módon mondja el régi életét. Valahogy úgy határozta meg, hogy a múltban is ugyanannyit dolgozott, mint most, tehát kora reggeltől késő estig, de harmadrésze haszna se volt egész évi fáradságos munkájának, mint ma. Tavaly például 609 munkaegysége volt. Erre egységként 3 kilogramm búzát mértek és 4200 forint készpénzt kapott. Ezenkívül 12 mázsa árpa, 17 kiló mák, 99 kilogramm cukor, 6 mázsa burgonya, 152 liter bor, kőmény, zöltség, gyümölcs, hagyma és még sok mindenféle apróság került kamrájába, ami bizony elég jelentős összeg kiadásától menti meg a háztartást.

Nagy Sándor középáraszt volt, de azért halvány büszkeséget is lehet érezni szavai mögött:

— Tudja, elvtárs, én most megkeresem a havi 2 ezer forintomat. De talán ez nem is egészen helyes megállapítás, mert a terményeket nem mindig lehet pénzben átszámolni pontosan. A 2 ezer forint érték megvan havonta, de sok olyan terményfeleséget kap az ember, amire csak hosszú utánjárásal lehet pénzt hozzájutni.

NAGY SÁNDOR Ferenc nevű fia is a szövetkezet tagja, de ő már külön könyvvél dolgozik a szövetkezetben, s már eddig 500 munkaegységet szerzett. Kell is neki, hiszen nősülendő fiatalember, már, 25 éves.

Ezután engedje meg az olvasó, hogy felsoroljuk, a Nagy család három egymást követő esztendőben milyen súlyos disznókat vágott: 53-ban egy darab 200, meg egy 180, 54-ben 350 és 160, 55-ben pedig egy darab 250, és egy darab 140 kilogrammos sertést szúrtak le. Háztáji gazdaságukban van egy tehenük és még üszőt is nevelnek. Az idén már csak egy sertést fognak vágni, mert évről évre a zsiroájuk szaporodott, s ma már nincs szükség arra, hogy kettőt vágjanak. De

azért három disznót hizlalnak, mert kettőre leszerződtek.

A József Attila Tsz-ben idős emberek is vannak. Üzvegy Balogh Sándorné 74 esztendősen létezik a fiatalok lelkesítője, vírámságuk ébresztetője. Balogh néni korát meghazudtoló fürgeséggel dolgozott a mezőn, de ezt talán legjobban bizonyítja a javalyi 190 munkaegysége, s azt, hogy idén is augusztus 31-ig 130 munkaegységet szerzett.

NEM KELL messzire menni, csak egy utcával odább, hogy az ember egy másik világban találja magát. Zádori János egyéniileg dolgozó középáraszt portája a Petőfi utcán van.

A szövetkezeti tagok azért panaszkodnak, hogy Jassan-lasan már kevés a földjük és emiatt nem vehetnek fel jelentkezőket. Az egyéni parasztok pedig azért szoronganak belől, hogy nem bírnak a földdel, mert kevés a jószág, az igavonó állat. Gyuris János 7 hold földön gazdálkodik, s ő is ezekkel a gondokkal küzd. Bizony nehéz az egyes embernek, mert, ha bajban van, nincsen közönség, nincsen kollektíva, amely a kezé nyújtja érte és segítsen a bajban. Ma már nem jó dog egyedül élni, szűk, kis világba beleszorulni és tudni azt, hogy gondjainkat nem oszthatjuk meg senkivel, bajainkat hiába panaszkodjuk, hiszen azok csak minket nyomnak. Zádori János 46 éves, Gyuris János 57 éves ember. Nem azért említjük őket, hogy erőszakos módon a termelőszövetkezetbe való tereléssel fenyegetjük meg akármelyiket is, csupán az élet törvényszerű fejlődésének egy-egy jelenségét kívánjuk megmutatni, hogy ebben a mi vajdó társadalmunkban hogyan élnek egy nyelven beszélő emberek külön-külön világban. Az egyikben megosztódnak a gondok, az örömeik, a másikkal egyre ráncolódnak a homlokok. Hiszen a fejlődés azt kívánja, hogy a gép korszákában ne szenvedjen az ember egyedül a kis parcellákon, hanem összefogva, közösen teremtsen meg igazi, boldog életet!

Kövesdy Lajos

Megszűnik a szegedi Helypénzszedő Vállalat

A Minisztertanács határozat hozott a vidéki piacok szervezetének szabályozásáról és a piaci helypénzszedő vállalatok megállapításáról. A határozat értelmében szeptember 30-ig többek között Szegeden is megszűnik a Helypénzszedő Vállalat. Október 1-től közvetlenül a tanács hatáskörébe tartozik a piaci helypénzszedés is. A helypénzszedés szervezetének jövőbeni formáját a közeli napokban dolgozza ki a Városi Tanács Kereskedelmi osztálya.

== HIREK ==

— Csirkét lopott a piacon, míg az eladó alkudozott. A városi bíróság 3 havi börtönrre és 300 forint pénzbüntetésre ítélte. Török Imréné szegedi lakost, aki fizetés nélkül elvitt egy csirkét, amíg az eladó egy másik vevővel alkudozott. A börtönbüntetés végrehajtását háromévi próbaidőre felfüggesztették.

— A Népművelési Minisztérium értékelte a költségvetési beszámoló jelentéseivel kapcsolatos munkaversenyt. Megállapította, hogy az 1956. év első felében a kisebb javadalomszámlás intézmények közül a Szegedi Zene-művészeti Szakiskola munkája emelkedett ki. Ezért a felsorolt intézmények gazdasági dolgozói dícsértben részesítettek.

— Társadalmi tulajdon hahónapi börtönrre ítélte és kötelezte a felmerült kár megtérítésére ifj. Kiss László volt algyői tejjüzem kezelő a járásbíró-ság, mivel a vádlott a zsírtartalom után járó prémiumot nem fizette ki a gazdának, meg nem engedett mértékű előleget adott, azt nem jegyezte fel pontosan és a pénztárt hanyagul kezelte. Ilyen módon fél év alatt 5177 forint hiányt okozott.

Új tanulók az Országos Csemegekereskedelmi Vállalat szegedi boltjaiban

A 143-as Csemegeboltban a szeptemberben leszerződött új tanulókkal beszélgettünk. A gyümölcs-osztályon egy szőke, nyílt tekintetű, mosolygós fiúcska segít idősebb kártyásainak szorgalmasan a nagy forgalmat lebonyolítani. Szőregi Jánosnak hívják, 15 éves és csemege szeretne lenni. Minden reggel 7 órakor Deszkéről jön be vonattal és 8-tól 4-ig dolgozik.

— Szeretem a szakmát — mondja — már a gyümölcs-osztályon ki is szolgálok, csak még blokkot nem adok a vevőknek.

Majd később. Kurucz vezető elvtárs mindent megmagyaráz és tanít engem, megtanulok mindent.

A 144-es Csemegeboltban két tanuló lány van, Vári Éva és Vastag Júlia. Ők is szorgalmasan, ügyesen mozognak a pult mögött és igyekeznek, hogy jól megtanulják mesterségüket. Minden igyekezetük arra irányul, hogy kitűnően elvégezzék munkájukat, mert kiváló tanulók szeretnének lenni.

Drégely Józsefné